

Baza Nurkowa Honoratka

Autorzy:

Julita Przespolewska
(instruktorka SDI),

Paweł Przespolewski
(instruktor LOK CMAS),

Szymon Smuszkiewicz
(instruktor PADI i CMAS KDP)

Potężna kampania węglowa stworzyła jeden z najpiękniejszych akwenów, przyjaznych nurkom w centralnej Polsce. Zobaczcie sami co pozostawiły odchodzący górnicy.

Wyobraźcie sobie marzenie, które łączy kilku zwariowanych ludzi. Ich hobby to nurkowanie i odkrywanie nowych miejsc do eksploracji. Wyobraźcie sobie miesiące ciągłej i ciężkiej pracy kosztem wolnego czasu, rodziny i przyjaciół. Wyobraźcie sobie miejsce nurkowe z czystą wodą, torami podwodnymi i pięknymi ścianami węglowymi do eksploracji dla początkujących i zaawansowanych. Wyobraźcie sobie zorganizowaną w tym pięknym miejscu bazę, stworzoną abyście mogli zobaczyć to, co nas urzekło, a teraz połączcie to wszystko w całość, to jest właśnie „Baza Nurkowa Honoratka”.

Trochę historii

Odkrywka „Pątnów” była jedną z największych odkrywek Kopalni Węgla Brunatnego Konin. Jej wyrobiska i zwałowiska zewnętrzne zajmowały powierzchnię 19,04 km². Odkrywka rozpoczęła eksploatację węgla w 1962 r., zakończyła ją w 2001. Wydobycie w tym czasie prawie 130 mln ton węgla.

W ramach rekultywacji wyrobiska końcowego Odkrywki „Pątnów” KWB Konin utworzono między innymi zbiornik wodny, który jest dotychczas największym tego typu zbiornikiem w polskim górnictwie węgla brunatnego. Jego powierzchnia doce-

lowa miała wynieść 346 ha, a pojemność ponad 83 mln m³.

Po 39 latach działalności, we wsi Dąbrowa staje kamień upamiętniający odkrywkę z tablicą, którą ufundowała załoga. Po kradzieży tablicy na miejscu pozostał jedynie niszczący monument, który usytuowany jest przy wjeździe na teren bazy nurkowej.

Po latach

Po latach eksploatacji, teren odkrywki opustoszał, a woda zalała niemal wszystkie poziomy – kopalniana infrastruktura straciła na znaczeniu. Od przeszło dziesięciu lat teren nie jest użytkowany, nie licząc sporadycznych grup nurków i ornitologów odwiedzających ten pokopalniany obszar.

Miejsce zmienia się, kiedy trzech miejscowych nurków regularnie zaczyna penetrację zbiornika, przedzierając się wydeptaną ścieżką do lustra wody i zanurzając się pod jej powierzchnią na głębokość 40 m. Każde nurkowanie to odkrycie niesamowitych węglowych formacji skalnych, ścian i skarbów pozostawionych przez wycofujących się górników. Eksplorowane poziomy przypominają historię tego miejsca. Dużo tu pionowych ścian węglowych, starych wozów transportowych i odpływowych, za-

topionych drzew i lasów, płyt betonowych, drobnego sprzętu kopalnianego oraz ruin kopalnianej przepompowni.

Dwa lata zajmuje eksplorowanie podwodnych terenów, przygotowywanie przejść w trudnym i nierównym terenie, budowy infrastruktury nawodnej oraz torów podwodnych. Choć wszystko działa całkiem sprawnie, cały czas prowadzone są prace usprawniające i poprawiające powstałą infrastrukturę, tak aby przyjeżdżający tu płetwonurkowie mogli przy jak najmniejszym wysiłku podziwiać podwodny świat.

Podwodne tory

Rozległy obszar wodny pozwala nam w obecnej chwili wyznaczyć cztery podwodne tory tzw.: tor główny, podwodny las, przepompownia oraz ścianki. Dostęp do trzech pierwszych nurkowisk, jest z poziomu, gdzie ma miejsce centralny plac bazy. Sama baza usytuowana jest na dwóch poziomach, poziom górny to parking. Poziom dolny usytuowany jest bezpośrednio nad brzegiem zbiornika, gdzie cały czas rozbudowywana i tworzona jest infrastruktura. W obecnej chwili do dyspozycji nurków są stoliki do montowania i ubierania sprzętu,

zadaszona wiata, WC oraz miejsce do suszenia sprzętu.

Tor główny

Podzielony jest na dwa tory: płytki (szkoleniowy) oraz głęboki. Tor szkoleniowy rozciąga się do głębokości 20 m. Znajdują się na nim trzy platformy szkoleniowe, pierwsza o wymiarach 3x3 m, druga to „gigant” o wymiarach 6x6 m na głębokości 5 m oraz trzecia o wymiarach 2x2 m na 18 m. Tor ma kształt prostokąta, a linki poręczowe prowadzone są na głębokościach 5,10 oraz 20 m, równoległe do brzegu. Rozpościerające się wokoło łąki podwodnej trawy, drzewa i ławice ryb, ciągną się do głębokości 7 m, dalej zmienia się on w pustynny krajobraz, przerywany rosnącymi tu niegdyś drzewami. Do głębokości 10 m znajduje się również wiele atrakcji do zwiedzania m.in.: wrak samochodu, stara przyczepa oraz łódzie wędkarskie.

Na głębokości 16 m można zwiedzić „plac budowy”, a tuż przed skarpą na głębokości 18 m jest „baza paliwowa” przy ciągnącym się starym rowie odwadniającym.

Ciągle pomysły oraz sugestie z Państwa strony pozwalają nam na tworzenie kolejnych rzeczy, które usprawniają funkcjonowanie bazy, a tym samym podnoszą komfort czasu spędzonego w naszym miejscu. Serdecznie zapraszamy.

Tor szkoleniowy kończy platforma na 18 m, z której można dopłynąć, odbijając w prawo poręczówką do tzw. małej ścianki znajdującej się na 24 m lub skarpa opadająca na głębokość 30 m pod kątek około 45°. Poruszanie się wzdłuż urwiska robi niesamowite wrażenie mając pod sobą kolejne metry podwodnej otchłani.

Tor głęboki

Do toru głębokiego można dostać się rozpoczynając nurkowanie z brzegu lub bezpośrednio zanurzając się w toni na platformę na głębokości 18 lub 30 m. Widoczność na tej głębokości sięga niemal 8 m i pozwala zobaczyć niemal pionową skarpgę usłaną kamieniami, głazami węglowymi i resztkami kopalnianego urobku. Na głębokości 26 m znajduje się rozwidlenie, które pozwala wybrać dalszy kierunek podwodnej eksploracji.

Płynąc dalej w lewo natrafimy na pierwsze betonowe płyty, głązy, płataniny kabli, skrzynię wyładowaną sprzętem i powyginane metalowe drewniane elementy wyposażenia odkrywki. Poręczówka doprowadza do stosu ułożonych płyt betonowych, skąd można kierować się do skarpy lub do „zatoniego lasu”.

Kierunek w prawo na rozwidleniu zmierza do platformy znajdującej się na głębokości 30 m przez kolejne porozrzucane stosy płyt betonowych oraz węglowe głązy.

Na rozwidleniu lina poręczowa prowadząca na wprost kieruje na głębokość niemal 50 m, gdzie dno powoli opada.

Na tym etapie nurkowania do głębokości 40 m można zrezygnować ze sztucznego światła. Przezroczystość wody, jasne dno i docierające światło słoneczne dostatecznie oświetla dno, stwarzając warunki jakich trudno szukać w jakimkolwiek innym polskim zbiorniku. Warunki pozwalają na adaptację do wysokich ciśnień oraz zdobywanie głębin w komfortowych warunkach.

Zatopiony las

Kolejną atrakcją i trasą nurkowego spaceru, tym razem po płytszej wodzie może być „zatoniegi las”. Do tego ciekawego miejsca prowadzi „droga” wzdłuż lewego brzegu na głębokości 5 m. Po przepłynięciu około siedemdziesięciu metrów dociera się do pierwszego drzewa, za nim wyłaniają się kolejne drzewa. Ich bliskość wymusza płynięcie jeden za drugim, wręcz przedzieranie się między nimi uważając by nie zaczepić się o szeroko odstające gałęzie. Brak liści oraz rozrastająca się na drzewach sieć podwodnych roślin dodaje temu miejscu tajemniczości i mrocznego efektu, którego dopełniają „mieszkające” przy drzewach szczupaki.

Przepompownia

Jak sama nazwa wskazuje, przepompownia była obiektem służącym do odpompowywania wody z kopalnianej odkrywki. Sam budynek górniczy zburzyli, wymontowując wcześniej potężne pompy. Ruiny budynku rozrzucone są dziś na dnie na głębokości 35 – 45 m. Obiekt można penetrować poruszając się dwoma oporęczowanymi trasami.

Do przepompowni trafić można z platformy na głębokości 30 m lub zanurzając się w toni przy linii opustowej. Na terenie przepompowni napotkać można rury instalacji odwadniania odkrywki, powycinane przez górników drzewa oraz zwoje lin stalowych. Drzewa towarzyszą na całym „obiekcie”. Najciekawszym jednak obiektem pętli są potężne betonowe podstawy do słupów energetycznych. Kilkumetrowe betonowe kolosy ułożone bez ładunku na dnie niczym falochrony w kształcie rozgwiazdy nad brzegiem Bałtyku, robią ogromne wrażenie. Leżące dalej płyty i bloki betonowe prowadzą do skrzyżowania z poręczówką kierując na tor długi i głębokość 45 m lub w drogę powrotną.

Druga możliwość eksploracji przepompowni to kierunek wzdłuż potężnego bloku betonowego, który jest prawdopodobnie pozostałością po fundamentach przepompowni. Od tego momentu poręczówka prowadzi przez ruiny przepompowni, do ściany budynku, która majestatycznie wystaje z dna na wysokość kilku metrów. To od nich droga odbija w kierunku skarpy, pod którą przyrządy pomiarowe wskazują magiczną cyfrę 45 m. Odbijając od poręczówki na obrzeżach znajdują się pozostałości po kolejnym betonowym ogrodzeniu z nie zdjętą jeszcze stalową siatką

Ścianki

Zejście do tego toru znajduje się w innym miejscu niż pozostałe tory. Prowadzi do niego oddzielna droga, którą skręcamy w prawo po wjechaniu na parking bazy.

Zaczynająca się na głębokości 10 m pionowa ściana węglowa opadająca do około 20 m pod kątem 90°. Utworzona została sztucznie w trakcie procesu wydobywania węgla brunatnego, z wystającymi resztkami węgla. Nurkowanie w tym miejscu można rozpocząć od zanurzenia się wzdłuż poręczówki na głębokość około 20 m i eksplorować węglową ścianę wracając wzdłuż urwiska na 10 m.

Obszar zbiornika jest na tyle duży i niezbadany, że ciągle odkrywa przed nurkującymi coś nowego. Rewelacyjna widoczność pozwala na zwiedzanie podwodnego świata Honoratki z wielką przyjemnością.

Już wkrótce na torze głównym pojawią się trzy nowe obiekty. Pierwszy to statek o długości 8 m i wysokości 3 m, który osiadł na głębokości 10 m. Kolejne dwa to czepaki od koparki, która niegdyś wykopywała węgiel brunatny w kopalni, podobnej do tej, w której obecnie nurkujemy. ●

CIEKAWY MIJESKA NURKOWE

Honoratka

GPS:

52°20.583'N
18°16.787'E

POŁOŻENIE:

Baza znajduje się w okolicy Ślesina, zwanego Wielkopolskimi Mazurami. To jeden z najpopularniejszych kurortów turystycznych wschodniej Wielkopolski, w okolicy znajduje się Sanktuarium w Licheniu.

DOJAZD:

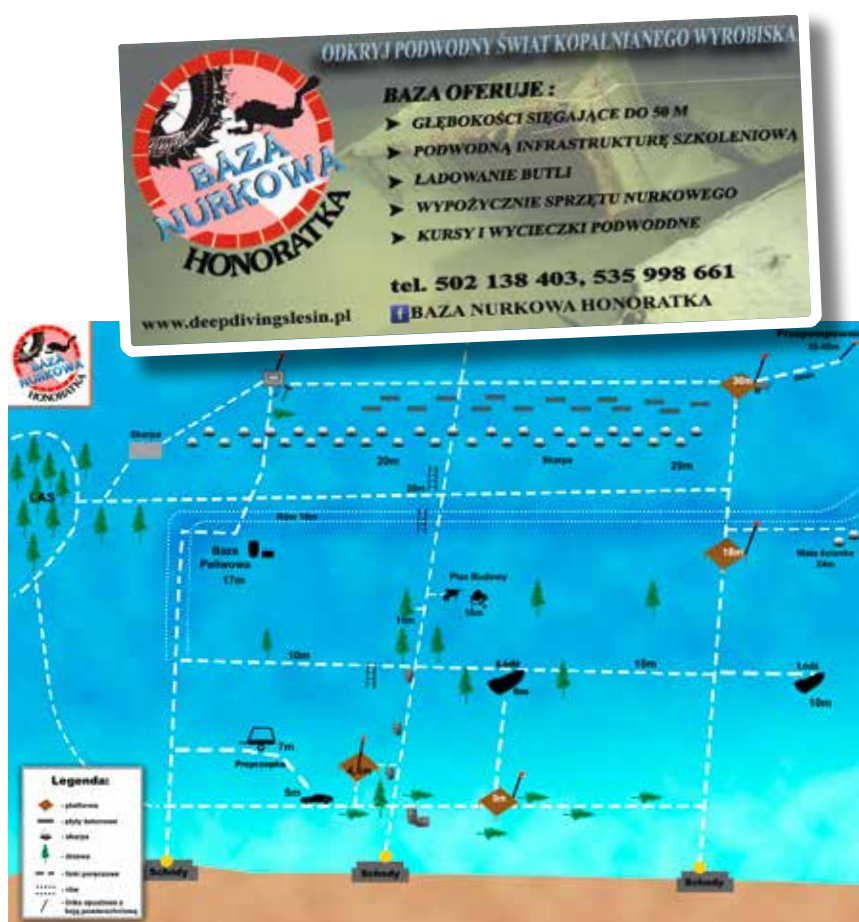
- Z Warszawy autostradą A2 w kierunku Poznania. Odległość od W-wy 230 km.
- Z Poznania autostradą A2 w kierunku Warszawy. Odległość od Poznania 120 km.
- Z Gdańska autostradą A1 w kierunku Katowic. Odległość od Gdańska 320 km.
- Z Katowic autostradą A1 w kierunku Bydgoszczy. Odległość od Katowic 320 km.

ATRAKCJE NURKOWE:

- Podwodne ściany i skarpy węglowe.
- Bogata fauna i flora wzbogacona zatopionymi drzewami.
- Zburzony budynek kopalnianej przepompowni, samochód osobowy, przyczepka rolnicza, dwie łodzie rybackie, plac budowy, baza paliwowa, drobne wyposażenie kopalni odkrywkowej, ogromne ilości płyt betonowych.
- 5 platform do ćwiczeń (jedna w rozmiarze 6x6 m).

BAZA ZAPEWNI:

- Ładowanie butli powietrzem, wypożyczanie sprzętu nurkowego
- Wycieczki podwodne, obsługę instruktorską.
- Sprzęt medyczny w zakresie pierwszej pomocy.
- Toaleta.

GASTRONOMIA:

W bezpośrednim sąsiedztwie bazy nie ma lokali gastronomicznych, można skorzystać z oferty pizzerii, która dowozi posiłki na miejsce, jak również z licznych restauracji znajdujących się w sąsiedztwie.

ZAPLECZE NOCLEGOWE:

Istnieją ogromne możliwości noclegowe. Zaczynając od czterogwiazdkowych hoteli, po ośrodki wypoczynkowe, domki i pola campingowe, pokoje gościnne, pensjonaty oraz potężne zaplecze gastronomiczne.

Więcej informacji szukajcie na: <http://www.deepdivingslesin.pl/>.